जनपदस्थितमोऽध्यायः ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

एवन्तु भारतं वर्षं यथावत् कथितं मुने ।
कृतं चेता द्वापरञ्च तथातिष्यचतुष्टयं ॥ १ ॥
अत्रैवैतद्युगानान्तु चातुर्व्वर्ण्यस्य वै द्विज ।
चत्वारि त्रीणि द्वे चैव तथैकञ्च शरच्छतं ॥ २ ॥
जीवन्त्यत्र नरा ब्रह्मन् कृतचेतादिके क्रमात् ।
देवकूटस्य पूर्व्वस्य शैलेन्द्रस्य महात्मनः ॥ ३ ॥
पूर्व्वेण यत् स्थितं वर्षं भद्राश्वं तन्निबोध मे ।
श्वेतपर्व्वश्च नीलश्च शैवालश्चाचलोत्तमः ॥ ४ ॥
कौरञ्जः पर्व्वशालाग्रः पञ्चैते तु कुलाचलाः ।
तेषां प्रसूतिरन्ये ये बहवः क्षुद्रपर्व्वताः ॥ ५ ॥
तैर्विशिष्टा जनपदा नानारूपाः सहस्रशः ।
ततः कुमुदसंकाशाः शुद्धसानुसमंगलाः ॥ ६ ॥
इत्येवमादयोऽन्येऽपि शतशोऽथ सहस्रशः ।
शीता शंखावती भद्रा चक्रावर्त्तादिकास्तथा ॥ ७ ॥
नद्योऽथ बहवो विस्तीर्णाः शीततोयौघवाहिकाः ।
अत्र वर्षे नराः शङ्खशुद्धहेमसमप्रभाः ॥ ८ ॥
दिव्यसङ्गमिनः पुण्या दशवर्षशतायुषः ।
अधमोत्तमौ न तेषु स्तः सर्व्वे ते समदर्शनाः ॥ ९ ॥

Digitized by Google